

قرآن را با تدبّر بخوانید

قرآن را با ایستی یا تدبّر خواند. البته تدبّر مراتبی دارد. تدبّر یعنی از ظاهر آئینق قرآن به باطن عمیق قرآن رسیدن؛ ظاهره آئینق و باطنه عمیق، این ظاهر، همین زیبایی های کار شما و الفاظ خود قرآن و زیبایی های خود قرآن است. باطن عمیق، آن چیزی است که با تدبّر به دست می آید. وقتی

هر چه فکر کنید، دقت کنید، فهم کنید مسائل حول و حوش یک آیه را، یا یک کلمه را، معارف و مفاهیم بیشتری را به دست می آورید؛ این می شود تدبّر. کتاب آنز لئاة الیک مبارک لیّدبّر و آیاتیه؛ این [جور] است، یعنی اصلاً کتاب نازل شده برای تدبّر. برای فهمیدن، همه این چیزهای دیگر مقدمه فهمیدن است. یک نکته در اینجا وجود دارد؛ وقتی به مامی گویند تدبّر کنید، معنایش این است که خدایی که خالق ما است، می داند ما ظرفیت رسیدن به آن عمق را داریم، و الان می گفتند تدبّر کنید. اینکه خدای متعال می گوید از قرآن عمق یابی کنید، معنایش این است که شما می توانید؛ این ظرفیت در شما هست که عمق یابی کنید در قرآن.

(بیانات رهبر معظم انقلاب در محفل انس با قرآن ۱۴۰۲/۱۲/۲۲)

خداوند متعال در میان امتیازات متعدّد ماه مبارک رمضان امتیاز نزول قرآن را ذکر می کند: شهره رمضان الذی أنزل فیہ القرآن؛ پیدا است که این شاید بالاترین موضوع در میان امتیازات ماه رمضان است. در مورد قرآن هم که هزاران بر جستگی در قرآن وجود دارد و خیلی بیش از اینها که عقل ما و فهم ما قادر به درک آنها نیست، در میان همه ی اینها هدایت قرآنی را مطرح می کند: شهره رمضان الذی أنزل فیہ القرآن هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان؛ پیدا است که هدایت قرآنی در میان موضوعات مربوط به قرآن شأن بالایی دارد. خود قرآن مجید هم با مسئله هدایت آغاز می شود و بعد از آن هم در جاهای متعدّدی از قرآن، دهها مورد هست که سخن از هدایت قرآن است و راهنمایی ها و دستگیری های قرآن. این هم مخصوص یک گروه خاص نیست؛ مخاطب قرآن، همه ی بشریت است، و ادعای قرآن این است که می خواهد همه بشریت را هدایت کند به صراط مستقیم، به راه درست زندگی انسان که به مقصد صحیح منتهی خواهد شد: ان هُوَ الاذکر للعالمین.

(بیانات معظم له در محفل انس با قرآن کریم، ۱۴۰۰/۱/۲۵)

